

**BROSZURA INFORMACYJNA
DO ZAŁĄCZNIKA PIT/O
SKŁADANEGO WRAZ Z ZEZNANIEM PIT-28, PIT-36 LUB PIT-37 ZA 2007 ROK**

ZAŁĄCZNIK PIT/O jest przeznaczony dla podatników korzystających z odliczeń od dochodu (przychodu) lub od podatku, z wyjątkiem odliczeń wydatków mieszkaniowych.

Załącznik PIT/O należy wypełniać równocześnie z zeznaniem.

W przypadku łącznego opodatkowania dochodów małżonków, składa się wspólny załącznik PIT/O. Jeżeli z odliczeń korzysta zarówno mąż, jak i żona, należy wypełnić zarówno odpowiednie pozycje "podatnik", jak również pozycje "małżonek". Jeżeli małżonkowie opodatkowują swoje dochody indywidualnie, załącznik PIT/O wypełnia i dołącza do swojego zeznania podatnik korzystający z odliczeń.

Wysokość wydatków podlegających odliczeniu od dochodu (przychodu) lub od podatku ustalana jest na podstawie dokumentów stwierdzających ich poniesienie, o których mowa w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, oraz w odrębnych ustawach. Dowodów tych nie należy dołączać do zeznania, należy je jednak przechowywać do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Część A

W części tej należy podać dane identyfikacyjne podatników składających załącznik, tj. nazwisko, pierwsze imię, datę urodzenia oraz numer PESEL (w przypadku osób, które mają nadany ten numer).

Część A.2. należy wypełnić wyłącznie w sytuacji łącznego opodatkowania dochodów małżonków.

Część B

Wypełniają podatnicy korzystający z odliczeń od dochodu (przychodu), o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5, 6, 6a i 9 oraz art. 26c ustawy lub z odliczeń darowizn na podstawie odrębnych ustaw. Odliczeniu podlegają:

- 1. Darowizny, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 9 ustawy, tj. darowizny przekazane na cele:**

- a) określone w art. 4¹⁾ ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, organizacjom, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3²⁾ ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, lub równoważnym organizacjom określonym w przepisach regulujących działalność pożytku publicznego obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, prowadzącym działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych, realizującym te cele (art. 26 ust. 1 pkt 9 lit.a ustawy),
- b) kultu religijnego (art. 26 ust. 1 pkt 9 lit.b ustawy),
- c) krwiodawstwa realizowanego przez honorowych dawców krwi zgodnie z art. 6 ustawy o publicznej służbie krwi³⁾, w wysokości ekwiwalentu pieniężnego za pobraną krew określonego przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy o publicznej służbie krwi (art. 26 ust. 1 pkt 9 lit.c ustawy).

¹⁾ Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.), sfera zadań publicznych, o której mowa w tej ustawie, obejmuje w szczególności zadania w zakresie:

- pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób,
- zapewnienia zorganizowanej opieki byłym żołnierzom zawodowym, którzy uzyskali uprawnienie do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej, inwalidom wojennym i wojskowym oraz kombatanom,
- działalności charytatywnej,
- podtrzymywania tradycji narodowej, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej,
- działalności na rzecz mniejszości narodowych,
- ochrony i promocji zdrowia,
- działania na rzecz osób niepełnosprawnych,
- promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej osób pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem z pracy,
- upowszechniania i ochrony praw kobiet oraz działalność na rzecz równych praw kobiet i mężczyzn,
- działalności wspomagającej rozwój gospodarczy, w tym rozwój przedsiębiorczości,
- działalności wspomagającej rozwój wspólnot i społeczności lokalnych,
- nauki, edukacji, oświaty i wychowania,
- krajoznawstwa oraz wypoczynku dzieci i młodzieży,
- kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i tradycji,
- upowszechniania kultury fizycznej i sportu,
- ekologii i ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego,
- porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz przeciwdziałania patologiom społecznym,
- upowszechniania wiedzy i umiejętności na rzecz obronności państwa,
- upowszechniania i ochrony wolności i praw człowieka oraz swobód obywatelskich, a także działań wspomagających rozwój demokracji,
- ratownictwa i ochrony ludności,
- pomocy ofiarom katastrof, klęsk żywiołowych, konfliktów zbrojnych i wojen w kraju i za granicą,
- upowszechniania i ochrony praw konsumentów,
- działań na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijania kontaktów i współpracy między społeczeństwami,
- promocji i organizacji wolontariatu.

²⁾ Organizacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, to:

- organizacje pozarządowe, którymi są, niebędące jednostkami sektora finansów publicznych, w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, i niedziałające w celu osiągnięcia zysku, osoby prawne lub jednostki nieposiadające osobowości prawnej utworzone na podstawie przepisów ustaw, w tym fundacje i stowarzyszenia, z zastrzeżeniem ust. 4 ww. artykułu,
- stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego,
- osoby prawne i jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności pożytku publicznego.

³⁾ Ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz.U. Nr 106, poz. 681, z późn. zm.).

Prawo do odliczenia darowizny, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 9 lit.a ustawy, na rzecz organizacji określonej w przepisach regulujących działalność pożytku publicznego obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, prowadzącej działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych, przysługuje podatnikowi pod warunkiem:

- udokumentowania przez podatnika oświadczeniem tej organizacji, iż na dzień przekazania darowizny była ona równoważną organizacją do organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3²⁾ ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, realizującą cele określone w art. 4¹⁾ ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie i prowadzącą działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych oraz
- istnienia podstawy prawnej wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub odrębnych ustaw, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, na którego terytorium organizacja posiada siedzibę.

Łączna kwota odliczeń z tytułów określonych w art. 26 ust. 1 pkt 9 ustawy, nie może przekroczyć w roku podatkowym kwoty stanowiącej **6% dochodu**.

Jednocześnie należy pamiętać, iż odliczeniu na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 9 ustawy, nie podlegają darowizny poniesione na rzecz osób fizycznych, a także osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, prowadzących działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu wyrobów przemysłu elektronicznego, paliwowego, tytoniowego, spirytusowego, winiarskiego, piwowarskiego, a także pozostałych wyrobów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,5%, oraz wyrobów z metali szlachetnych albo z udziałem tych metali, lub handlu tymi wyrobami.

- 2. Darowizny wynikające z odrębnych ustaw.** W wierszu tym wpisuje się darowizny przekazane na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, wynikające z ustaw regulujących stosunek Państwa do poszczególnych kościołów. Na przykład, zgodnie z postanowieniami art. 55 ust. 7 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.), „darowizny na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą są wyłączone z podstawy opodatkowania darczyńców podatkiem dochodowym i podatkiem wyrównawczym, jeżeli kościelna osoba prawna przedstawi darczyńcy pokwitowanie odbioru oraz - w okresie dwóch lat od dnia przekazania darowizny – sprawozdanie o przeznaczeniu jej na tę działalność. W odniesieniu do darowizn na inne cele mają zastosowanie ogólne przepisy podatkowe”.

Odliczenie z tytułu darowizn (wiersz 1 i 2), stosuje się, jeżeli wysokość darowizny pieniężnej jest udokumentowana dowodem wpłaty na rachunek bankowy obdarowanego, a w przypadku darowizny innej niż pieniężna – dokumentem, z którego wynika wartość tej darowizny oraz oświadczeniem obdarowanego o jej przyjęciu (w przypadku dawców krwi w ww. dokumencie nie uwzględnia się wartości krwi, za którą dawca otrzymał ekwiwalent pieniężny).

Jeżeli przedmiotem darowizny są towary opodatkowane podatkiem od towarów i usług, za kwotę darowizny uważa się wartość towaru wraz z podatkiem od towarów i usług ustalonym zgodnie z odrębnymi przepisami.

Podatnicy korzystający z odliczenia z tytułu darowizn, w PIT/O wykazują zarówno kwotę dokonanego odliczenia (część B), jak i kwotę przekazanej darowizny oraz dane pozwalające na identyfikację wszystkich obdarowanych (część D).

W przypadku, gdy część D załącznika PIT/O jest niewystarczająca do podania informacji o wszystkich przekazanych darowiznach i o obdarowanych podmiotach, należy wypełnić kolejny(e) załącznik(i) PIT/O wykazując w nim(ch) **jedynie** Numer Identyfikacji Podatkowej (poz. 1 lub 2) oraz dane identyfikacyjne i adres obdarowanego oraz wysokość przekazanej darowizny, o których mowa w części D załącznika. Łączną liczbę składanych załączników PIT/O należy podać w zeznaniu podatkowym.

3. Wydatki na cele rehabilitacyjne oraz wydatki związane z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych, poniesione w roku podatkowym przez podatnika będącego osobą niepełnosprawną lub podatnika, na którego utrzymaniu są osoby niepełnosprawne (**art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy**). Za ww. wydatki uważa się wydatki poniesione na:

- adaptację i wyposażenie mieszkań oraz budynków mieszkalnych stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- przystosowanie pojazdów mechanicznych do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- zakup i naprawę indywidualnego sprzętu, urządzeń i narzędzi technicznych niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności, z wyjątkiem sprzętu gospodarstwa domowego,
- zakup wydawnictw i materiałów (pomocy) szkoleniowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- odpłatność za pobyt na turnusie rehabilitacyjnym,
- odpłatność za pobyt na leczeniu w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, za pobyt w zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych oraz odpłatność za zabiegi rehabilitacyjne,
- opłacenie przewodników osób niewidomych I⁴⁾ lub II⁵⁾ grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczonych do I grupy inwalidztwa - w kwocie nieprzekraczającej w roku podatkowym **2.280 zł**,
- utrzymanie przez osoby niewidome I lub II grupy inwalidztwa, psa przewodnika – w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym **2.280 zł**,
- opiekę pielęgniarską w domu nad osobą niepełnosprawną w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się oraz usługi opiekuńcze świadczone dla osób niepełnosprawnych zaliczonych do I grupy inwalidztwa,
- opłacenie tłumacza języka migowego,
- kolonie i obozy dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25 roku życia,
- leki – w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy faktycznie poniesionymi wydatkami w danym miesiącu a kwotą **100 zł**, jeżeli lekarz specjalista stwierdził, że osoba niepełnosprawna powinna stosować określone leki stale lub czasowo,

⁴⁾ Ilekroć jest mowa o osobach zaliczonych do I grupy inwalidztwa, należy przez to rozumieć odpowiednio osoby, w stosunku do których, na podstawie odrębnych przepisów, orzeczono: całkowitą niezdolność do pracy oraz niezdolność do samodzielnej egzystencji albo znaczny stopień niepełnosprawności

⁵⁾ Ilekroć jest mowa o osobach zaliczonych do II grupy inwalidztwa, należy przez to rozumieć odpowiednio osoby, w stosunku do których, na podstawie odrębnych przepisów, orzeczono: całkowitą niezdolność do pracy albo umiarkowany stopień niepełnosprawności.

- odpłatny, konieczny przewóz na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne:
 - a) osoby niepełnosprawnej - karetką transportu sanitarnego,
 - b) osoby niepełnosprawnej, zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa, oraz dzieci niepełnosprawnych do lat 16 - również innymi środkami transportu niż karetką transportu sanitarnego,
- używanie samochodu osobowego, stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną zaliczoną do I lub II grupy inwalidztwa albo dzieci niepełnosprawne, które nie ukończyły 16 roku życia, dla potrzeb związanych z koniecznym przewozem na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne – w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym **2.280 zł**,
- odpłatne przejazdy środkami transportu publicznego związane z pobytem:
 - a) na turnusie rehabilitacyjnym,
 - b) w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych,
 - c) na koloniach i obozach dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25 roku życia.

Odliczeniu nie podlegają te z ww. wydatków, które zostały sfinansowane (dofinansowane) ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia, zakładowego funduszu świadczeń socjalnych albo zostały zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie. Jeżeli wydatki były częściowo sfinansowane (dofinansowane) z tych funduszy (środków), odliczeniu podlega różnica pomiędzy poniesionymi wydatkami a kwotą sfinansowaną (dofinansowaną) z tych funduszy (środków) lub zwróconą w jakiegokolwiek formie.

Warunkiem odliczenia ww. wydatków jest posiadanie przez osobę, której dotyczy wydatek, jednego z niżej wymienionych orzeczeń:

- 1) orzeczenia o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności, określonych w odrębnych przepisach,
- 2) decyzji przyznającej rentę z tytułu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy, rentę szkoleniową, albo rentę socjalną,
- 3) orzeczenia o niepełnosprawności osoby, która nie ukończyła 16 roku życia, wydanego na podstawie odrębnych przepisów,
- 4) orzeczenia o niepełnosprawności, wydanego przez właściwy organ na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących do dnia 31 sierpnia 1997 r.

Odliczeń z tytułu wydatków poniesionych na cele rehabilitacyjne oraz wydatków związanych z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych, mogą dokonywać również podatnicy, na których utrzymaniu są następujące osoby niepełnosprawne: współmałżonek, dzieci własne i przysposobione, dzieci obce przyjęte na wychowanie, pasierbowie, rodzice, rodzice współmałżonka, rodzeństwo, ojczym, macocha, zięciowie i synowie – jeżeli w roku podatkowym dochody tych osób niepełnosprawnych nie przekroczyły kwoty **9.120 zł**.

4. Zwrot nienależnie pobranych świadczeń, które uprzednio zwiększyły dochód podlegający opodatkowaniu (w kwotach uwzględniających pobrany podatek), jeżeli nie zostały one potrącone przez płatnika (art. 26 ust. 1 pkt 5 ustawy).

Odliczeniu podlegają zarówno zwroty dokonane w roku podatkowym, jak i w latach 2004-2006 (w części, w jakiej nie znalazły pokrycia w dochodzie za te lata). Zgodnie

bowiem z art. 26 ust. 7h ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2004 r. – kwota dokonanych w roku podatkowym zwrotów nienależnie pobranych świadczeń, przekraczająca kwotę dochodu, może być odliczona od dochodu uzyskanego w najbliższych kolejno po sobie następujących 5 latach podatkowych.

5. Wydatki z tytułu użytkowania sieci Internet w lokalu (budynku) będącym miejscem zamieszkania podatnika (art. 26 ust. 1 pkt 6a ustawy).

Odliczeniu podlegają wydatki poniesione przez podatnika z tytułu użytkowania sieci Internet w lokalu (budynku) będącym miejscem zamieszkania podatnika. Ulga jest limitowana. Maksymalne odliczenie podatnika w skali całego roku nie może przekroczyć **760 zł**. Odliczenie stosuje się, jeżeli wysokość wydatków została udokumentowana fakturą w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług.

Zgodnie z art. 26 ust. 13a ustawy, wydatki na cele określone w art. 26 ust. 1 ustawy, podlegają odliczeniu od dochodu, jeżeli nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów lub nie zostały odliczone od przychodu na podstawie ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz.U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.) lub od dochodu na podstawie ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym (Dz.U. Nr 183, poz. 1353) albo nie zostały zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie.

6. Wydatki na nabycie nowych technologii (art. 26c ustawy).

Za nowe technologie, uważa się wiedzę technologiczną w postaci wartości niematerialnych i prawnych, w szczególności wyniki badań i prac rozwojowych, która umożliwia wytwarzanie nowych lub udoskonalonych wyrobów lub usług i która nie jest stosowana na świecie przez okres dłuższy niż ostatnich 5 lat, co potwierdza opinia niezależnej od podatnika jednostki naukowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390, z późn. zm.). Z kolei, przez nabycie nowej technologii rozumie się nabycie praw do wiedzy technologicznej, o której mowa wyżej, w drodze umowy o ich przeniesienie, oraz korzystanie z tych praw.

Prawo do odliczeń przysługuje podatnikowi uzyskującemu przychody ze źródła określonego w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy, tj. z pozarolniczej działalności gospodarczej. Kwota odliczeń nie może w roku podatkowym przekroczyć kwoty dochodu uzyskanego przez podatnika z tego źródła. Prawo do odliczeń nie przysługuje podatnikowi, jeżeli w roku podatkowym lub w roku poprzedzającym prowadził działalność na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia.

Podstawą ustalenia wielkości odliczenia jest kwota wydatków poniesionych przez podatnika na nabycie nowej technologii, uwzględnionych w wartości początkowej, w części, w jakiej została zapłacona podmiotowi uprawnionemu w roku podatkowym, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych lub w roku następującym po tym roku, oraz w której nie została zwrócona podatnikowi w jakiegokolwiek formie.

Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono przedmiotowe wydatki. W sytuacji gdy podatnik osiąga za rok podatkowy stratę lub wielkość dochodu z pozarolniczej działalności podatnika jest niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń, odliczenia odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części dokonuje się w zeznaniach za kolejno następujące po sobie trzy lata podatkowe licząc od końca roku, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków

trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Odliczenia związane z nabyciem nowej technologii nie mogą przekroczyć 50% kwoty ustalonej zgodnie z art. 26c ust. 5 i 6 ustawy.

Uwaga! Wyżej przytoczone informacje nie odzwierciedlają pełnego brzmienia art. 26c ustawy. Dlatego też przed dokonaniem odliczenia w zeznaniu podatkowym wskazane jest zapoznanie się ze wszystkimi regulacjami dotyczącymi przedmiotowej ulgi, zawartymi w powołanym przepisie.

Część C

Wypełniają osoby korzystające z odliczeń od podatku.

1. Ulga za wykształcenie uczniów lub z tytułu zatrudnienia pracowników w celu przygotowania zawodowego, przyznana na podstawie decyzji urzędu skarbowego.

Podstawa prawna:

- art. 13 ustawy z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 202, poz. 1956, z późn. zm.),
- art. 4 ustawy z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. Nr 202, poz. 1958, z późn. zm).

Z ulgi uczniowskiej mogą korzystać podatnicy, którym ulga ta została przyznana na podstawie decyzji wydanej przez organ podatkowy. Odliczeniu z tego tytułu podlegają kwoty ulg przyznanych przed dniem 1 stycznia 2006 r., które nie znalazły pokrycia w podatku dochodowym obliczonym za lata poprzedzające 2006 r., jak również kwoty ulg przyznanych na podstawie ww. przepisów po dniu 1 stycznia 2006 r.

2. Składki na ubezpieczenia społeczne opłacone przez osobę prowadzącą gospodarstwo domowe z tytułu zawarcia umowy aktywizacyjnej z osobą bezrobotną (art. 27e ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2007 r.)

Zgodnie z art. 27e ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2007 r., odliczenie przysługuje osobie prowadzącej gospodarstwo domowe, która zgodnie z przepisami o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zawarła umowę aktywizacyjną z osobą bezrobotną w celu wykonywania pracy zarobkowej w gospodarstwie domowym i poniosła z tego tytułu wydatki z własnych środków na opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne. Odliczenie przysługuje po każdym okresie 12 miesięcy nieprzerwanego trwania tej umowy, pod warunkiem, że:

- zawarta umowa aktywizacyjna została zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy, a fakt jej zawarcia został potwierdzony zaświadczeniem,
- poniesione wydatki zostały udokumentowane dowodami stwierdzającymi ich poniesienie.

Odliczeniu podlegają wydatki poniesione przez osobę prowadzącą gospodarstwo domowe z tytułu opłacenia z własnych środków składek na ubezpieczenia społeczne osoby zatrudnionej w ramach umowy aktywizacyjnej, określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Odliczenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym, składanym za rok podatkowy, w którym upłynął okres 12 miesięcy nieprzerwanego trwania umowy aktywizacyjnej,

Począwszy od 2007 r. omawiana ulga funkcjonuje wyłącznie na zasadzie praw nabytych. Powyższe wynika z postanowień art. 1 pkt 29 i art. 11 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 217, poz. 1588). Przepis ten stanowi, że *osoba prowadząca gospodarstwo domowe, zachowuje prawo do odliczenia, o którym mowa w art. 27e ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., na zasadach określonych w tej ustawie oraz w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., z tytułu wydatków ponoszonych do końca obowiązywania umowy zawartej przed dniem 1 stycznia 2007 r. Powyższa zasada nie ma zastosowania do wydatków ponoszonych w związku z przedłużeniem umowy, o której mowa wyżej, dokonanych po dniu 31 grudnia 2006 r.*

3. Ulga z tytułu wychowywania dzieci (art. 27f ustawy).

Prawo do ulgi przysługuje podatnikowi, który w roku podatkowym wychowywał własne lub przysposobione:

- 1) dzieci małoletnie,
- 2) dzieci, bez względu na ich wiek, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymywały zasiłek pielęgnacyjny,
- 3) dzieci do ukończenia 25 lat uczące się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty lub w przepisach - Prawo o szkolnictwie wyższym, jeżeli w roku podatkowym dzieci te nie uzyskały dochodów, z wyjątkiem dochodów wolnych od podatku dochodowego, renty rodzinnej oraz dochodów w wysokości niepowodującej obowiązku zapłaty podatku.

Odliczeniu podlega kwota stanowiąca iloczyn liczby wychowywanych dzieci i kwoty **1145,08 zł** (art. 27f ust. 2 ustawy). Wysokość odliczeń od podatku, o których mowa wyżej, dotyczy łącznie obojga rodziców. Kwotę tę odlicza się od podatku jednego z rodziców lub od podatku obojga.

W przypadku rodziców, w stosunku do których orzeczone zostały rozwód albo separacja, odliczenie przysługuje jednemu z nich, u którego dzieci faktycznie zamieszkują, o ile spełnione są pozostałe warunki. Jeżeli przez część roku podatkowego dzieci faktycznie zamieszkują u każdego z rodziców (w stosunku do których sąd orzekł rozwód lub separację), odliczenie przysługuje każdemu z nich. W tym przypadku kwota odliczenia stanowi iloczyn liczby miesięcy pobytu dzieci u rodzica i 1/12 kwoty wynikającej z pomnożenia liczby wychowywanych dzieci i kwoty 1145, 08 zł.

Kwoty wydatków, wykazane w części C, podlegają odliczeniu od podatku, jeżeli nie zostały odliczone od podatku na podstawie ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.